

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 542/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Бојана Јовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Км.бр.30/24 од 25.12.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 23/25 од 03.03.2025.године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Бојана Јовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Км.бр.30/24 од 25.12.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 23/25 од 03.03.2025.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу Км.бр.30/24 од 25.12.2024.године према малолетнима, сада пунолетнима АА и ББ је изречена по васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства. Изречена васпитна мера у односу на сваког од малолетника ће трајати најмање шест месеци, а највише две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о престанку сваке мере појединачно.

Истим решењем је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 23/25 од 03.03.2025.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних, сада пунолетних АА и ББ и потврђено решење Вишег суда у Шапцу Км.бр.30/24 од 25.12.2024.године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Бојан Јовић, због повреде

закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијана решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Бојан Јовић у захтеву за заштиту законитости истиче да током доказног поступка није утврђено да је између малолетних АА и ББ постојао договор о заједничком ношењу и испаливању хитаца из конвертабилног оружја, па самим тим наведено кривично дело нису могли да изврше као саизвршиоци. У прилог наведеном бранилац истиче да током поступка није утврђено ко је критичном приликом пуцао из оружја, али да је суд несумњиво утврдио да је малолетни ББ купио предметни пиштољ и да га је након предметног догађаја сакрио у шупљину једног дрвета, па је самим тим једини могући закључак да је он пуцао из пиштоља. Чињеница да се малолетни АА налазио у возилу заједно са малолетним ББ, без знања да он поседује оружје, не може бити довољна да се донесе закључак о заједничком ношењу оружја, а не постоји ниједан доказ који указује да је током вожње успоставио државину над оружјем, нити да је био свестан заједничког деловања, а његову одбрану у погледу поседовања и скривања пиштоља су потврдили остали сведоци, док одбрану малолетног ББ нико није потврдио.

По оцени Врховног суда, бранилац малолетног, сада пунолетног АА на овај начин оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца малолетног, сада пунолетног АА адвоката Бојана Јовића оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић